

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 30.7.2009
COM(2009) 408 konč.

**POROČILO KOMISIJE
SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-
SOCIALNEMU ODBORU**

Tretje poročilo o izvajanju Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice

KAZALO

1.	Uvod.....	3
2.	Drugo poročilo o oceni izvajanja direktive 93/7/EGS (1999–2003): sklepne ugotovitve.....	3
3.	Razvoj po drugem poročilu (2004–2007).....	4
3.1.	Pristop dvanajstih novih držav članic	4
3.2.	Študija o sledljivosti kulturne dediščine razširitev na dvanajst novih držav članic (2007).....	4
4.	Izvajanje direktive med letoma 2004 in 2007	5
4.1.	Poročila držav članic o izvajanju	5
4.2.	Ocena izvajanja Direktive	6
4.2.1.	Upravno sodelovanje in izmenjava informacij med pristojnimi organi (člen 4)	6
4.2.2.	Postopek vračila (ukrep 5)	7
5.	Sklepne ugotovitve.....	8
6.	Naslednji korak	8
	PRILOGA.....	9

1. UVOD

Direktiva Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993¹ določa mehanizem za sodelovanje med nacionalnimi pristojnimi organi in pravni postopek za vračanje predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice.

Na ravni Skupnosti za predmete kulturne dediščine veljajo določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Pogodba ES), zlasti tiste glede prostega pretoka blaga. Člena 28 in 29 Pogodbe ES prepovedujeta ukrepe, ki imajo enak učinek kot količinske omejitve pri uvozu in izvozu. Vendar člen 30 določa, da člena 28 in 29 Pogodbe ES ne izključujeta prepovedi ali omejitev pri uvozu, izvozu ali blagu v tranzitu, če so utemeljene z „varstvom nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo“. V skladu s tem členom države članice torej obdržijo pravico do opredelitve, kateri predmeti kulturne dediščine so nacionalna bogastva, ter možnost sprejetja ukrepov, potrebnih za njihovo zaščito.

Direktiva 93/7/EGS je torej spremljevalen ukrep skupnega trga, njen namen pa je zagotoviti delovanje skupnega trga, hkrati pa državam članicam zagamčiti varstvo predmetov kulturne dediščine s statusom nacionalnega bogastva z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo v skladu s členom 30 pogodbe ES.

V skladu s členom 16(2) Direktive Komisija vsake tri leta Evropskemu parlamentu, Svetu ter Ekonomsko-socialnemu odboru² predloži poročilo o oceni njenega izvajanja.

Ta dokument je tretje poročilo o oceni Direktive. Zajema obdobje od 2004 do 2007 in analizira izvajanje Direktive v državah članicah³.

2. DRUGO POROČILO O OCENI IZVAJANJA DIREKTIVE 93/7/EGS (1999–2003): SKLEPNE UGOTOVITVE

Drugo poročilo ugotavlja, da je po mnenju držav članic Direktiva koristna za varstvo kulturne dediščine in da pravni okvir Skupnosti, ki ga je uvedla, zadostuje, čeprav so potrebne nekatere izboljšave. V sklepih drugega poročila je bilo priporočeno:

- izboljšati sodelovanje in izmenjavo informacij med državami članicami,
- podaljšati enoletno obdobje za izvedbo vračila,
- ohraniti finančne pragove,
- ohraniti periodičnost poročila o oceni.

¹ Direktiva Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, UL L 74, 27.3.1993, str. 74, kakor je bila spremenjena z Direktivo 96/100/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. februarja 1997, UL L 60, 1.3.1997, str. 59, in Direktivo 2001/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001, UL L 187, 10.7.2001, str. 43.

² Prvo poročilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu ter Ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju Uredbe (EGS) št. 3911/92 Sveta o izvozu predmetov kulturne dediščine in Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, COM (2000)325 konč. z dne 25. maja 2000.

poročilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru - Drugo poročilo o izvajanju Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, COM (2005)675 konč.

³ Komisija ni prejela nacionalnega poročila od Estonije, Irske, Luksemburga, Malte in Bolgarije.

Komisija je napovedala, da se bo s svetovalnim odborom za kulturno dediščino posvetovala o roku za izvedbo postopka vračila in pogostosti poročil.

3. RAZVOJ PO DRUGEM POROČILU (2004–2007)

3.1. Pristop dvanajstih novih držav članic

Pred vsakim pristopom je Komisija proučila osnutke nacionalnih ukrepov za prenos Direktive. Države kandidatke so prejele tudi redno tehnično pomoč za olajšanje pravilnega prenosa.

Komisija je proti nekaterim državam članicam⁴ sprožila postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, ker niso sporočile nacionalnih ukrepov v predpisanih rokih. Ti postopki so bili zaključeni, ko so bili nacionalni ukrepi sporočeni in preverjeni.

V obdobju med pristopi leta 2004 in 2007 se je svetovalni odbor za kulturno dediščino (ki se sedaj imenuje „svetovalni odbor za izvoz in vračilo predmetov kulturne dediščine“) sestel enkrat (16. februarja 2005). Eno izmed vprašanj v zvezi z Direktivo, ki so jih na sestanku postavile države članice, se je nanašalo na potrebo po podaljšanju enoletnega roka za izvedbo postopka vračila. Vprašanje je postavila Grčija, podprle pa so jo druge države članice, kot sta Španija in Italija.

3.2. Študija o sledljivosti kulturne dediščine razširitev na dvanajst novih držav članic (2007)

Konec leta 2006 je Komisija naročila razširitev študije o sledljivosti kulturne dediščine za EU-15 in tri države Evropskega gospodarskega prostora na dvanajst novih držav članic. Nova študija iz leta 2007 je potrdila sklepne ugotovitve študije iz leta 2004⁵, tj. da je sledljivost zagotovljena le za nacionalna bogastva in v manjši meri za predmete kulturne dediščine, ki so v prostem pretoku na podlagi dovoljenja za iznos.

Poleg tega je študija potrdila priporočila iz osnovne študije, zlasti pomembnost

- sprejetja enotnega modela dovoljenj za prenos kulturne dediščine na območju Skupnosti,
- vzpostavitve evropske podatkovne baze dovoljenj za prosti pretok in izvoz v tretje države,
- vzpostavitve sistemov označevanja predmetov kulturne dediščine in
- vzpostavitve uradne mreže za okrepitev sodelovanja med pristojnimi organi držav članic.

Nekatere države članice, npr. Francija, so izrazile željo, da ta priporočila prouči svetovalni odbor za izvoz in vračilo predmetov kulturne dediščine. Vendar Komisija meni, da jih je treba proučiti glede na načela v zvezi s prostim pretokom blaga med državami članici (členi 28–30 ES)⁶, saj presegajo pravni okvir Direktive 93/7/EGS.

⁴ Malti, Poljski, Slovaški in Bolgariji.

⁵ http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/goods/dir937_en.htm

⁶ Med letom 2004 in 2007 je Komisija obravnavala samo eno pritožbo v zvezi z ovirami za iznos kulturne dediščine iz ene države članice v drugo (člen 29 ES).

4. IZVAJANJE DIREKTIVE MED LETOMA 2004 IN 2007

4.1. Poročila držav članic o izvajanju

V skladu s členom 16(1) Direktive morajo države članice Komisiji vsaka tri leta predložiti poročilo o izvajanju Direktive⁷.

Na splošno države članice menijo, da je Direktiva koristen instrument za vračanje nacionalnih bogastev, ki so bila protipravno odstranjena z ozemlja države članice in so na ozemlju druge države članice. Strinjajo se tudi, da Direktiva sama po sebi ni sredstvo za boj proti nezakoniti trgovini s predmeti kulturne dediščine, čeprav vsebuje določene preventivne elemente za varstvo kulturne dediščine.

V nacionalnih poročilih je bila ugotovljena:

- redka uporaba Direktive tako pri ukrepih upravnega sodelovanja kot pri izvajanju postopka vračila (glej Prilogo)⁸,
- potreba po izboljšanju upravnega sodelovanja med pristojnimi organi na nacionalni ravni in ravni Skupnosti,
- potreba po nekaterih prilagoditvah Direktive za izboljšanje njene učinkovitosti.

Poleg tega večina držav članic majhno število primerov uporabe Direktive razlaga z zapletenimi upravnimi postopki in finančnimi stroški njenega izvajanja. Po mnenju teh držav članic se iz navedenih razlogov nacionalni pristojni organi raje odločajo za izvajanje sodnih ukrepov civilnega ali kazenskega prava. Poleg tega nekatere države članice, kot so Francija, Italija in Madžarska, menijo, da je omejitev področja uporabe Direktive na nacionalna bogastva, navedena v Prilogi k Direktivi ali ki so del javnih zbirk ali cerkvenih inventarjev, še dodaten omejevalen dejavnik.

Izboljšave, ki so jih predlagale države članice

Za izboljšanje učinkovitosti Direktive so praktično vse države članice naklonjene spremembi člena 7(1) za podaljšanje roka za izvedbo postopka vračila. Ta, sedaj enoletni rok, bi se lahko podaljšal na tri leta. Francija in Italija na primer menita, da je treba pojasniti tudi, kdaj začne teči zadevni rok.

Velika večina držav članic, med drugim Belgija, Nemčija, Španija, Ciper, Madžarska, Poljska, Slovenija in Slovaška, so prav tako naklonjene spremembi Priloge k Direktivi zaradi dodatka novih kategorij predmetov, kot so nekatera sodobna umetniška dela, zaradi spremembe sedanjih finančnih pragov⁹ ali celo periodičnosti poročil.

Češka, Francija, Italija in Avstrija poudarjajo težave pri izvajanju postopka vračila, ki nastajajo med drugim zato, ker si nacionalne jurisdikcije, ki jim je bila predložena vloga za vračilo, različno razlagajo pojme „ravnati skrbno in pazljivo“ ali „plačilo poštenega nadomestila in stroškov“. Zato se te države članice zavzemajo za poenotenje razlage navedenih pojmov. Češka tako predlaga, da se spremenita člena 9 in 11 Direktive zaradi razjasnitve obveznosti imetnika ob pridobitvi predmeta kulturne dediščine. Kakor je navedeno zgoraj, nekatere države članice, kot so Francija, Italija in Madžarska, ugotavljajo, da se razlaga pojmov „predmet kulturna dediščina“ in „nacionalno bogastvo“ med državami

⁷ Za zagotovitev primerljivih podatkov je Komisija nacionalnim organom, pristojnim za Direktivo 93/7/EGS, poslala enak vprašalnik, kot je bil poslan za pripravo drugega poročila o oceni.

⁸ Preglednica je bila v mnenje in potrditev predložena nacionalnim organom, pristojnim za Direktivo.

⁹ Nekateri države članice se zavzemajo za povečanje (Ciper in Združeno kraljestvo), druge pa za zmanjšanje (Španija, Madžarska, Avstrija, Poljska, Slovenija, Slovaška, Švedska in Romunija).

članicami razlikuje, kar organom, pristojnim za izvajanje Direktive, otežuje delo. Te države članice zato predlagajo ponovno proučitev področja uporabe Direktive.

Nekatere države članice menijo, da bi smernice za izvajanje upravnega sodelovanja (člen 4) olajšale izvajanje Direktive.

4.2. Ocena izvajanja Direktive

Ob upoštevanju informacij o obdobju 2004–2007, ki so jih sporočile države članice, Komisija v preglednici v Prilogi navaja seznam primerov uporabe členov 4 in 5 Direktive med letoma 2004 in 2007.

Natančneje, države članice so izvajale člen 4, ki določa ukrepe upravnega sodelovanja v obliki zahtevkov za iskanje predmetov kulturne dediščine in obvestil o odkritju predmetov kulturne dediščine na ozemlju druge države članice. Poleg tega so tri države članice (Nemčija, Ciper in Latvija) navedle, da so drugi državni članici dovolile preveriti naravo predmeta, Španija, Avstrija in Švedska so navedle, da so sprejele upravne ukrepe za materialno ohranitev predmeta kulturne dediščine, Madžarska in Grčija pa sta izjavili, da sta zahtevali začasne ukrepe za preprečitev, da bi se zadevni predmeti kulturne dediščine izognili postopku vračila.

Nacionalni prispevki pričajo tudi o 148 dejanskih vračilih predmetov kulturne dediščine po pogajanjih med nacionalnimi pristojnimi organi brez sodnega postopka.

Nacionalni pristojni organi navajajo, da so med referenčnim obdobjem sprožili osem sodnih postopkov vračila¹⁰ v skladu s členom 5.

Kot pri ocenah iz prejšnjih let pa Komisija znova poudarja, da je težko preveriti natančnost sporočenih podatkov o izvajanju členov 4 in 5. V zvezi s tem so nekateri nacionalni organi, pristojni za izvajanje Direktive, poudarili, kako težavno je zbiranje informacij, zlasti tisto v zvezi s sodnimi postopki.

4.2.1. Upravno sodelovanje in izmenjava informacij med pristojnimi organi (člen 4)

Iz poročil držav članic je razvidno, da sta sodelovanje in izmenjava informacij na nacionalni ravni med osrednjimi organi, pristojnimi za izvajanje Direktive, in drugimi pristojnimi organi na področju protipravnega iznosa predmetov kulturne dediščine (zlasti carina in policija), dobra. Med drugim osrednji pristojni organi menijo, da je to nepogrešljivo za izvajanje Direktive. Kot primeri dobre prakse so bili navedeni sporazumi o sodelovanju med pristojnimi nacionalnimi organi (Madžarska, Češka, Poljska in Romunija), strukture *ad hoc* (francoski Osrednji urad za boj proti nezakoniti trgovini s predmeti kulturne dediščine) ter delovne skupine za izmenjavo informacij in najboljše prakse (Nemčija in Portugalska). Nizozemska načrtuje¹¹ okrepitev tega sodelovanja, med drugim na področju izmenjave znanj, izkušenj in usposabljanja. Belgija za obdobje po letu 2008 načrtuje uvedbo rednih srečanj med zadevnimi pristojnimi organi in projekt za sodelovanje.

Države članice se strinjajo glede pomembnosti dobrega upravnega sodelovanja in učinkovite izmenjave informacij med državami članicami pri izvajanju Direktive. V zvezi s tem Grčija poudarja, da je vse informacije v zvezi s predmeti, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, dobila prek nacionalnih sodišč ali Interpolu in ne prek nacionalnih organov,

¹⁰ Razen zahtevka Češke do Nemčije o vrnitvi krstnih kamnov (*Taufbecken*), ki je bila leta 2008 zavrnjena zaradi zastaranja, so bile druge zadeve konec leta 2007 še vedno v teku.

¹¹ *Pure Art- preventive criminal analysis of the Dutch art and antiques trade*. Intraval- Groningen-Rotterdam, 2007. To poročilo je bilo izdelano po izvedbi raziskave o izpostavljenosti trga umetnin na Nizozemskem organiziranemu kriminalu.

pristojnih za Direktivo. Grški pristojni organ še navaja, da vse druge nacionalne organe, pristojne za Direktivo, redno obvešča o krajah, zabeleženih na ozemlju Grčije. V povezavi s tem Grčija ugotavlja pomanjkanje upravnega sodelovanja na evropski ravni. Francija poudarja, da bi bilo koristno ustanoviti platformo na evropski ravni za stike in izmenjavo med nacionalnimi organi, pristojnimi za Direktivo. Po mnenju Nizozemske bi bilo tako sodelovanje treba razširiti na države Evropskega gospodarskega prostora¹². Češka in Litva predlagata izboljšanje komunikacije s pomočjo elektronskih instrumentov, kot je skupna spletna stran¹³. V zvezi s tem Komisija opozarja na pilotni projekt ITCG (*Information on Transfer of Cultural Goods – Informacije o prenosu predmetov kulturne dediščine*) s ciljem spodbujanja izmenjave informacij v zvezi z varstvom predmetov kulturne dediščine med pristojnimi upravami¹⁴. Portugalska prav tako ugotavlja, da bi bilo varstvo kulturne dediščine učinkovitejše, če bi pristojni organi sodelovali tudi z Interpolom in Europolom.

Države članice potrjujejo, da bi bilo koristno imeti na voljo skupne smernice za upravno sodelovanje, kot tiste iz leta 2002, ki jih je sprejel Odbor za izvoz in vračilo predmetov kulturne dediščine. Po njihovem mnenju so takšne smernice zelo pomemben instrument obveščanja o nacionalnih določbah, ki se uporabljajo za varstvo kulturne dediščine, in pristojnih organih v državah članicah. Vse države članice priznavajo, da Odbor za izvoz in vračilo predmetov kulturne dediščine spodbuja upravno sodelovanje in izmenjavo informacij med zastopanimi nacionalnimi pristojnimi organi.

4.2.2. Postopek vračila (ukrep 5)

Na podlagi informacij, ki so jih predložile države članice, je bilo med letoma 2004 in 2007 sproženih osem sodnih postopkov vračila v skladu s členom 5.

Države članice to majhno število razlagajo z dvema glavnima razlogoma: 1) področje uporabe Direktive, ki zajema le nacionalna bogastva, ki so bila protipravno odstranjena z ozemlja države članice po 1. januarju 1993 in ki spadajo v eno od kategorij predmetov kulturne dediščine iz Priloge k Direktivi ali pa so del javnih zbirk ali cerkvenih inventarjev) in 2) rok za vračilo, ki je enak enemu letu od trenutka, ko se je država članica, ki zahteva vračilo, seznanila s krajem, v katerem je predmet kulturne dediščine, in z identiteto njegovega lastnika ali imetnika. Zaradi tega več držav članic navaja, da za vračilo predmetov kulturne dediščine raje uporabljajo druga pravna sredstva, kot so določbe Konvencije Unesco¹⁵.

¹² Direktiva 93/7/EGS se prav tako uporablja v državah članicah Evropske prostotrgovinske cone in je del Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru v skladu s točko 1 poglavja 28 Priloge II Direktive 93/7/EGS.

¹³ Evropsko spletišče, ki bi državam članicam omogočilo, da si delijo posodobljene podatke o dovoljenjih za izvoz in bi dajala na razpolago informacije o nezakonitih odvzemih. To spletišče bi bila vstopna točka v podatkovno bazo o ukradenih predmetih (skupina CIRCA).

¹⁴ Pilotni projekt ITCG je bil med letoma 1997 in 2000 financiran s sredstvi IDA (*Interchange of Data between Administrations – Izmenjava podatkov med upravami*). V končnem poročilu o izvajanju projekta iz maja 2000 je bila predvidena postavitev spletne strani, ki bi bila sestavljena iz dveh delov: javni del z informacijami o predmetih kulturne dediščine (nacionalne zakonodaje, obrazci za prosti pretok teh predmetov, kontaktni podatki itd.) in drugi del z omejenim dostopom za uprave ter standardiziranim prostorom za izmenjavo. Ta del bi vseboval zaupne informacije. Čeprav je Komisija leta 2003 predlagala začetek izvajanja tega projekta, je bil postopek odobritve zaustavljen.

¹⁵ Konvencija o ukrepih, ki jih je treba sprejeti za preprečitev in preprečitev uvoza, izvoza in prenosa protipravne lastnine predmetov kulturne dediščine, Pariz, 14. novembra 1970.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

V skladu s sklepnimi ugotovitvami dveh zadnjih poročil o oceni večina držav članic meni, da je Direktiva koristen instrument, ki omogoča vračilo nekaterih predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, in prispeva k varstvu kulturne dediščine. Te iste države članice priznavajo, da ima Direktiva preventivni učinek, ki odvrča od protipravnega iznosa predmetov kulturne dediščine. Vendar pa države članice obžalujejo, da ima Direktiva nekatere omejitve, kot na primer enoletni rok za izvedbo postopka vračila.

Glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij v okviru Direktive Komisija ugotavlja, da se je stanje izboljšalo tako znotraj držav članic kot med njimi. Vendar se seznanja z nekaterimi pomanjkljivostmi, na eni strani pri zbiranju in izmenjavi informacij med organi, pristojnimi za Direktivo, in drugimi nacionalnimi organi, pristojnimi za varstvo predmetov kulturne dediščine, in, na drugi strani, med različnimi nacionalnimi organi, pristojnimi za Direktivo. Zato Komisija državam članicam predlaga, da sprejmejo potrebne ukrepe za spodbujanje boljšega sodelovanja med različnimi pristojnimi organi. Pri tem jim bo pomagala s posodobitvijo smernic o upravnem sodelovanju in objavo seznamov nacionalnih pristojnih organov, pristojnih za Direktivo. Komisija poudarja, kako pomembno je, da ji države članice sporočijo vsako spremembo kontaktnih podatkov pristojnega nacionalnega organa, ki ga imenujejo v skladu s členom 3 Direktive 93/7/EGS, da se omogoči posodabljanje seznama, objavljenega v *Uradnem listu Evropske unije*.

Glede vračil Komisija poudarja, da je majhno število začetih postopkov morda tudi posledica uspeha upravnega sodelovanja in zlasti pozitiven rezultat pogajanj za sporazumno vračilo brez posredovanja sodišč¹⁶. Države članice so soglasne, da bi bilo treba sedanji enoletni rok podaljšati, saj zmanjšuje učinkovitost Direktive. Niso pa soglasne glede drugih predlogov sprememb Direktive, na primer tistih z namenom dodajanja novih kategorij predmetov kulturne dediščine v Prilogo ali spremembe finančnih pragov za te predmete.

6. NASLEDNJI KORAK

Na podlagi informacij o izvajanju Direktive Komisija meni, da bi bilo treba razmisliti o morebitni reviziji Direktive. Komisija meni, da bi bilo treba vsak predlog spremembe najprej podrobno proučiti glede na njene posledice za nacionalne organe, pristojne za Direktivo.

V ta namen bo Komisija Odboru za izvoz in vračilo predmetov kulturne dediščine predlagala ustanovitev delovne skupine *ad hoc* pod njenim vodstvom leta 2009. Namen te skupine bo opredeliti težave, povezane z izvajanjem Direktive, in predlagati učinkovite rešitve za morebitno revizijo Direktive, ki bodo sprejemljive za vse države članice.

* * *

Komisija poziva Evropski parlament, Svet ter Evropski ekonomsko-socialni odbor, da se seznani s tem poročilom.

¹⁶ Glej preglednico „Pregled sporazumnih izvensodnih vračil“ v Prilogi.

PRILOGA

Preglednica postopkov vračila in primerov upravnega sodelovanja med državami članicami med letoma 2004 in 2007¹⁷

- „Pregled sporazumnih izvensodnih vračil“

Leto	Država, ki vrača	Država, ki zahteva vračilo	Predmet
2004	Nemčija	Grčija	1 starinski predmet (marmornat relief, del večjega kipa)
2006	Avstrija	Francija	2 dela ploskovitega reliefa
2006	Latvija	Poljska	2 lesena ploskovita reliefa (del oltarja)
2006	Združeno kraljestvo	Grčija	1 starinsko delo
2006	Švedska	Grčija	48 starinskih del
2007	Avstrija	Madžarska	1 slika W. Farkasa
2007	France	Združeno kraljestvo	1 hebrejski rokopis iz 14. stoletja
?	Nemčija	Češka	1 kip angela iz večbarvnega lesa iz 18. stoletja
?	Nemčija	Avstrija	1 kraljevi dnevnik
?	Nemčija	Češka	4 kipi svetnikov iz večbarvnega lesa iz 18. stoletja
?	Španija	Italija	1 rimski kip
?	Španija	Švedska	86 religioznih predmetov
?	Francija	Španija	1 oljnata slika

- Pregled pogajanj za sporazumno vračilo (člena 4 in 6 Direktive 93/7/EGS)

Leto	Država, ki vrača	Država, ki zahteva vračilo	Rezultat
2006	Poljska	Latvija	v teku
2006	Češka	Nemčija	v teku (matrica knjige „ <i>De Revolutionibus orbium coelestium</i> “)
?	Nemčija	Avstrija	v teku (1 gvaš)

¹⁷ Vir. Nacionalna poročila o izvajanju Direktive. Preglednice so preverili osrednji organi, pristojni za izvajanje Direktive 93/7/EGS. Vendar pa nekaterih podatkov dve zadevni državi članici nista potrdili. Ukrepi, povezani z istim vračilom, so lahko navedeni v več preglednicah.

Leto	Država, ki vrača	Država, ki zahteva vračilo	Rezultat
?	Španija	Švedska	v teku (1 emajlirana skrinjica)

• Pregled vlog za vračilo (člen 5 Direktive 93/7/EGS)¹⁸

Leto	Država, ki zahteva vračilo	Država, od katere se zahteva vračilo	Predmet
2005	Grčija	Združeno kraljestvo	1 bizantinska ikona (v teku)
2006	Italija	Avstrija	336 arheoloških predmetov (v teku)
2006	Češka	Nemčija	krstni kamni (postopek ustavljen leta 2008 zaradi zastaranja)
2006	Češka	Avstrija	1 kip madone iz Choline iz 15. stoletja, vrnjen po 2007
2006	Češka	Avstrija	1 slika iz cerkve (v teku)
2006	Češka	Avstrija	80 predmetov iz cerkva ali samostanov (v teku)
2006	Češka	Avstrija	4 kipi iz luksuznega hotela (v teku)
2007	Grčija	Nemčija	90 starinskih predmetov (ki jih je treba vrniti v letu 2009)

• Vloge za iskanje predmetov (člen 4 (1) Direktive 93/7/EGS)

Leto	Država, ki zahteva vračilo	Država, od se katere zahteva vračilo	Rezultat
2004	Madžarska	Avstrija	pozitiven (najdena slika W. Farkasa)
2004–2007	Grčija	vsi osrednji nacionalni pristojni organi	negativen (39 vlog glede 439 ukradenih predmetov iz cerkva in samostanov)

¹⁸ Leta 2004 sta nizozemsko in nemško sodišče zavrnila dva zahtevka Italije, in sicer zahtevek, vložen leta 2002 za vračilo grške polne bojne opreme, in zahtevek, vložen leta 2001 za vračilo 911 arheoloških predmetov.

Leto	Država, ki zahteva vračilo	Država, od katere zahteva vračilo	Rezultat
2004–2005	Avstrija	Grčija (20 zahtevkov)	Negativen zaradi nepopolnih informacij o predmetih: 35 slik in 11 886 umetnin ali del. Zadnji zahtevek glede umetnin je vložila Bolgarija.
2005–2006	Nemčija Belgija Bolgarija Madžarska Češka Romunija Slovaška		
2007	Portugalska Finska		
2005	Latvija	Poljska	2 lesena ploskovita reliefa (del oltarja)
2006	Finska	Nemčija	negativen (predmet je v ZDA)
2006	Francija	Združeno kraljestvo	1 glasbeni instrument (Francija trdi, da ni bilo odgovora)
2006	Nizozemska	Nemčija	negativen (zavrnjena prošnja za pregled arhivov)
2006	Poljska	Latvija	v teku (1 predmet)
?	Nemčija	Litva	pozitiven
?	Italija	Avstrija	Negativen (zobna proteza iz rimske dobe). Zahtevek je bil zavržen zaradi prekoračitve roka.
?	Češka	Nemčija	2 vrnjena kipa, en zahtevek umaknjen in začel en postopek vračila (krstni kamni)
?	Češka	Avstrija	v teku
?	Romunija	Francija	v teku
?	Romunija	Nemčija	vračilo (3 predmeti)
?	Romunija	Avstrija	v teku
?	Romunija	Združeno kraljestvo	v teku
?	Švedska	Španija	vračilo 86 religioznih predmetov
?	Švedska	Španija	v teku (1 emajlirana skrinjica)

- Obvestila o odkritju predmetov (člen 4 (2) Direktive 93/7/EGS)

Leto	Država, ki obvešča	Obveščena država	Rezultat
2004	Francija	Grčija	Negativen. Direktiva se ni mogla uporabiti zaradi prekoračitve enoletnega roka. Grčija je morala kupiti starinsko amforo.
2005	Madžarska	Avstrija	pozitiven (slika W. Farkasa)
2006	Avstrija	Francija	vračilo izvedeno (2 dela bas reliefa)
2006	Avstrija	Češka	vračilo po izvedbi sodnega postopka za izterjavo 1 kipa madone iz Choline
2006	Združeno kraljestvo	Grčija	vrnjeno 1 starinsko delo
2007	Nemčija	Grčija	3 zasege: 1) 90 starinskih predmetov (ti predmeti morajo biti v letu 2009 vrnjeni Grčiji) 2) 3 starinski predmeti (preiskava v teku) 3) 1 starinski predmeti (preiskava v teku) Pri drugih treh obvestilih je bil rezultat negativen, ker je bilo ugotovljeno, da predmeti niso bili protipravno odstranjeni z ozemlja Grčije.
?	Nemčija	Avstrija	negativen
?	Avstrija	Bolgarija	v teku (starinski kovanci)
?	Ciper	Bolgarija	v teku (3 predmet)
?	Španija	Italija	vračilo (rimski kip)
?	Španija	Italija	v teku (sveto pismo iz 16. stoletja)
?	Litva	Nemčija	pozitiven